

затворени тъй щото срѣщу четвъртъкъ, които се одерзостили отъ гражданитѣ и селянитѣ могли всички благополучно да избѣгнатъ безъ да ги усѣтятъ и поврѣдятъ турскитѣ караули прѣзъ нощта, а които не се наели да бѣгатъ, станали жертва на турскитѣ ножъ. Когато бѣгали тамъ прѣдъ двора на черквата св. Троица голѣмия мегданъ билъ покритъ съ бѣлгарски тѣла, както и черквата разбита и запалена още въ вторникъ 19-й съ топове отъ кѣмъ западната страна, дѣто понаврѣдъ въ нея бѣсели хората по грѣдитѣ, а послѣ е запалили, и исканитѣ нахвърляли въ трѣ да изгорятъ, кои живи, кои ранени, както могли веќе, гдѣто коститѣ имъ испослѣ гадѣдахме кога се завърнахме се пребрахъ и погрѣдохъ. — Подобни съпротивления на горнитѣ е имало въ св. Николската махала «*Бешкия*», дѣто турцитѣ два дни се занимавали, дордѣ разбитъ тамъ бѣлгарите, срѣщу които унтрѣбили огенъ върху кѣшитѣ имъ, че тъй сполучили въ побѣдата си. Въ Халашката махала турцитѣ са отличили съ голѣми звѣрства за пари, гдѣто на Герга Кавалджията живъ на гърдитѣ му клали огенъ и сварили кафе да пиятъ, а на Коля неговъ съсѣдъ, отрѣзали рѣцѣтъ, краката и го оставили живъ тъй да умира. А колкото дѣто ги драли живи, кожата на които виждали гражданитѣ по улицитѣ, слѣдъ завръщането ни и бѣсенитѣ съ глава надолу по дърветата на Вакъфа, Аязмото и др. коститѣ на които виждахме струнани подъ техъ съ поситѣ имъ съ които сж ги бѣсели, сж до толкова много, щото тий отдѣлно трѣбва да съставѣтъ една история по клането въ Стара-Загора, работа на нѣкой вещь и ученъ човѣкъ.

На много мѣста въ Хаварджа и св. Димитрия, кога се запалвали нѣкой бѣчове спиртъ или вино, издавали наоколо си такъвъ грамогласенъ пукъ, щото всичко испонлашвало и достигало до синитѣ небеса гласътъ му.

Най ужасното зрѣлище било запалването фабриката въ Новата Махала на западъ отъ града на френца Бонѣлата, въ която всичкитѣ ѝ стай биле прѣпълнени съ хора отъ двата пола и двѣтъ съсловия, щото неможало да се